

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. II. An sententia reuocatoria attentatorum appellatione, aut
inhibitione suspendatur?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

RESPONSVM II.

An sententia reuocatoria attentatorum appellatione, aut inhibitione suspendatur?

1.
Non suspenditur.

Non dari ab ea appellationem late docet citatis numerosè authoribus Salgado *de reg. protest. p. 2. c. 12.* vbi *mox in princip.* affirmat à sententia lata pro reuocatione attentatorum appellationi minimè, inquit *deferendum fore, nec vim facere, si appellationi emissa à sententia lata pro reuocatione attentatorum non detulerit.* cum à iure non cogatur deferre. imò sententiam suam *absque metu,* inquit, *et reatu attentati possit ad effectum et actualem executionem trahere.* & sanè tum leges in attentatorum reuocatione iis verbis vtuntur, quæ non tantum pronuntiant; sed magis exequendi sensum præferunt. *c. non solum in verb. mulatenuis inquietes, in eum statum reducias: & c. significauit. x. eod. verb. reuocato in irritum. c. significanti. x. de non. oper. nunciat. c. venientes. x. de iur. iurand. in verb. restitutiis. c. 1. vt lite pend. in 6. verb. attentata. ipso iure non subsistant. & exhibit. x. de iudic.*

2.
Ratio anti-
qui iuris:

Et ratio legum canonumque suffragatur. quòd is qui illis contemptis lite & appellatione pendente vetatibus quidpiam innouari; innouat tamen; & si Iudex sit, tamen contra præscripta iuris quid exequens, vim facere, ac spoliū committere intelligatur. *c. conque- rent. x. de restitut. spoliat.* spoliatus autem audiri non debeat, quamdiu spoliatus re ipsa non est restitutus. *c. fin. x. de ord. cognit. c. 2. de restitut. spol.* comparant etiam passim Doctores eū, cui audientia denegatur, cum eo, cui appellare non liceat: quos citat Salgado *vbi sup. n. 6.* vt cui illa denegatur, appellatio non sit permissa, & propter hanc rationem d. c. non solum à regula reuo-

catoria attentatorum ante omnia excipit causas, in quibus iura permittunt fieri executionem, non obstante appellatione, quia is Iudicem ad quem contempere non censetur, aut iniuriam facere, qui iure suo vtitur: neq; attentare, aut attentatorum poenam mereri, quia quod iure permittente fit, culpa & poena caret.

Excipit secundo d. c. non solum, vt non ante omnia, sed sub certo modo & forma reuocari debeat attentata post appellationem ab interlocutoria tantum, quod non ubique satis obseruatur, qui appellationem à reuocatoria attentatorum concedunt, quos non satis potest figere dicit Salgado, sed trepidos, & timidos fluctare.

Porro post Concilium Tridentinum minus controuerti possunt, cum illud iam appellari vetet, nisi à definitiua, seu illius vim habente, aut per illam irreparabili, *24. c. 1. reuocatoria* autem attentatorum, non definit negotium aut causam principalem; nec illius vim habet, vel per definitiuam irreparabilis est: sed momentanea tantum est, ad cõpensandum Iudicis ad quem, contempum interim, dum de causa principali cognoscetur; cuius definitio redintegrationem, aut stabilimentum eius, quod iure congruet, factura est, sicut spoliatus ante omnia restituitur, quamuis postea aduersus illum pronuntietur pro iure aut dominio spoliatus cui res denuò per definitiuam restituitur, & propterea dari à reuocatoria attentatorum non debet appellatio, cum prohibita sit illa ab interlocutoria, quod argumentum etiam Salgado *n. 16. vrger.* & consuequenter quod in iuris locis nullibi mentio fit appellationis, cum de attentatis reuocandis agitur, quibus plura consequenter ad sex. vi. que causas connectit, inter quales primam hanc *n. 6.* quod expressè decisum sit, quod à sententia demolitionis noui operis attentati non

non admittitur appellatio. l. 1. §. sed. D. de nou. oper. nuntiat. quod & iure canonico decisum est in ecclesia etiam demolienda, ob odium attentati. c. 1. 2. 3. 4. X. de nou. oper. nuntiat. quia melior est obedientia quam victima: adeoque vel ecclesia ad victimam edificatio. addit denique Salgado n. 25. probari etiam prohibitam appellationem à reuocatoria attentatorum ex specialissimis priuilegijs aduersus attentata, & pœnis attentantium. eaque in re etiam Couuar. pract. quest. c. 23. n. 4. hęc reuocatio, inquit, attentatorum fieri debet, etiamsi appellanti obijciatur notorius defectus iuris in principali causa. etiam in causa que super ecclesiastico beneficio tractatur. textus optimus in c. si constitit. de accus. vbi plura citat. & facit etiam d. c. non solū in verb. licet causa non fuerit vera.

Litigatur hic de reuocandis attentatis, eoque magis impediendis in futurum. queruntur qui attentarunt, eorum appellationem & iudicis ad quem inhibitionem, suas vires non hic inuenire: meminisse debebant edicti, quod quisque iuris in alterum statuit, vt ipse eodem iure vtatur. quod summam habet, siue iusta cuiuscumque indignatione, aequitate. quis enim aspernabitur idem ius sibi dici, quod ipse alijs dixit, vel dici fecerit? aut quis iustissimam illam, & à natura profectam rationis legem deprecari iuste potest? ita Cicero in ep. 1. ad Q. fratrem. c. 1. d. 1. c. dilect. X. de maiorit. & obediē. in verb. cum non deceat alijs fecisse, quod ab alio fieri tibi nolles. adeoque in c. constitutus. 23. X. de appel. non auditur, qui queritur appellationi suæ non esse delatum, si ipse, inquit, appellationi prius facta non detulit. vt quamuis permissum hic esset appellare; tamen, quia ipsi attentantes iam appellationi non detulerunt, queri iure vel audiri non possent.

Porro omisso illius edicti iure (quod quam maximè conceptum est in eos, qui magistratum gesserunt, & nouo iure sunt vsi; adeoq;

prælatos ius dicentes imprimis completitur) quoniam hic agitur de attentatis, ex iuris & rescripti formula in primis & ante omnia reuocandis, eaque sub distinctione d. c. non solum reuocata sunt; iura hic locum negant appellationi, preferunt cum d. sententiæ adiecta sit clausula sine praiudicio cause principalis. vt tam ex formula verborum, quam natura sui interlocutoria vim definitiuæ non habens; sed semper reparabilis. obtineatque adeo hic decretum Concilij Trid. s. 24. c. 20. vetantis ne appellationes per superiores quoscumque recipiantur; neue eorum concessio recusetur, aut inhibito fiat, nisi à definitiuâ, vel à definitiuâ vim habente, & cuius grauamen à definitiuâ reparari nequeat. ita Concilium, & Sanctio pragmatica Clementis VIII. relata à Quaranta in summa v. Archiep. auctor. A. Riccio prax. appell. d. c. 504. vetat appellationes vnquam recipi, nisi per publica documenta, quæ realiter exhibeantur, prius constet talem esse sententiâ, à qua Concilium permittat appellari. & ar. 6. in casibus permissis, inhibitiones, inquit, post appellationem, sic vt premititur receptam, non concedantur, nisi cum inscriptione tenoris sententiæ, aut decreti definitiuæ; aut vim definitiuam habentis, vel damnum per definitiuam irreparabile continentis. alias inhibitiones aut processus, & in de secuta quæcumque sint ipso iure nulla, eisque impune non parere liceat.

Rectè ergo hic, & ex permissu apostolico, & œcumenici Concilij appellationi non est delatum; inhibitioni non paritū. resistente etiã regula 37. Cancellariæ; cū clausula irritante delegationes secus factas.

Edque magis, quod delegatio inhibentis processit à Sede Apostolica: Legati autem, magisq; Inter-Nuntij, officio generali per rescriptum speciale derogatum censetur. c. studuisti. X. de off. legat. & de legatus, alijs maior, vices Apostolicas gerens, c. super. X. de off. deleg.

5.
Clausula non praiudicij decretum expressius reparabile facit, ut app. nō suspendatur secundū Concilium Trid.

6.
Et sanctio nem Clem. VIII.

7.
Reg. 37. Canc.

8.
Quam Nuntij & Inter-Nuntij obseruare & Trid. tenentur.

G

VI

vt aliter delegandi facultatē præ-
tendens exhibere debeat diplo-
ma. c. cum in iure. X. de off. deleg. l.
vnic. C. de mand. princip. & licet
aliqui Nuntij habuerint facultatē
delegandi; etiam cum appellatum
esset à delegato Apostolico (quod
quidam Romæ consulti huic ne-
gant fuisse concessum Internun-
tio) nunquam tamen aduersus d.
regulam 37. Cancellariæ, aut
Concilij Trid. decreta, sed imò
semper mandatis inserta fuit pro-
hibitio derogandi vltatenus Con-
cilio Trid. eoq̄ue, sine mandato
speciali, nihil hic Inter-Nuntius
secus potuit facere. d. c. studuisti.
& si mandata non seruet, supra
iurisdictionem ius dicenti impu-
nè non paretur. l. fin. D. de iurisdic.
om. Iud. atque posset delegatus à
Sede Apostolica, etiam per cen-
suras iurisdictionem suam, aduer-
sus resistentes tueri. c. significasti. X.
de off. deleg. etiam potestates, quæ
minis, ac terroribus conuerquen-
tes silere compellunt. c. r. X. eod.

neque Con-
cil. Trid.
posset de-
rogare.

RESPONSVM III.

An Iudex non obstante ap-
pellatione & inhibitione
progredi possit, qui pronun-
ciauit super reuocatione at-
tentatorum: an superior
causam principalem pe-
nes se retinere; saltem al-
legata nullitate?

Hodie vt
causa ad
superiores
non deuol-
uatur per
appellatio-
nem ab in-
terlocutoria,
vt est re-
uocatoria
attentato-
rum.

Non deuoluitur hodie nego-
tium principale, si ab aliquo
articulo per definitiuam reparabi-
li appelletur. quia ea hodie recipi
appellatio vetatur. Trid. f. 24. c. 20.
non ergo obstat c. dilectus. 55. X.
de appell. eatenus correctum, iudi-
ci ad vltiora procedenti, cum
pronunciauit super reuocatione
attentatorum. præterquam quod
ibi totius causæ iurisdictione con-
trouertebatur, eamq̄ue secum

trahebat appellatio; vt negotium
principale cum accessorijs ad Pon-
tificicè omnino fuerit deuolutum.
Imò in c. vt debius. 39. X. de ap-
pel. remanere debet causa princi-
palis apud Iudicem, qui tulit in-
terlocutoriam, nisi hæc reuocetur.
atqui hodie per Conc. Trid.
f. 24. c. 20. à mera interlocutoria
appellare non licet igitur non ante
definitiuam ab eo potest princi-
palis cognitio auferri. vt hodie
perperam allegetur c. non solum.
de appell. in. 6. quod appellatio-
nis & inhibitionibus deferendum
fit; c. si à iudice. de app. in. 6. quod
per appellationem ab aliqua Iudi-
cis interlocutoria sit eius suspensa
iurisdictione; aliaque id genus
iuris loca, vtpote correctæ: nisi
interlocutoria vim habeat definiti-
uæ, aut grauenam coram
per definitiuam irreparabile. d. c.
20. f. 24. Trid. Neque in contra-
rium facit, quod ab interlocuto-
ria appellari possit, quando depro-
henditur nullitas, & excessus Iu-
dicis à quo, etiam post Concilium
Trid. Barbosa in remiss. ad Com. Trid.
f. 24. c. 10. etiam in causis alijs
priuilegiatis, & natura sua inap-
pellabilibus. vt quando, iustificata
coram superiore appellatione ex
actis authenticis, inhibito fuerit
concessa; vt eo casu sit obtempe-
randum: sed Barbosa nec his ver-
bis vtitur, nec ea generalitate sed
tantum in casu c. 10. f. 24. vbi de
visitatione, & correctione mo-
rum agitur; & visa sunt acta, &
processus legitime ad superius tri-
bunal delatus; adeoque ibi compila-
to processu iudiciali, non per
modum ordinarium visitationis a-
ctū fuerat in casu Barbosa. quem
sepius est responsum non gaudere
priuilegio visitationis, verba sunt
hęc; Doctores statim citandi dicunt quod
procedit (vers. nec in his vbi de vi-
sitatione &c. d. c. 10.) quando Iu-
dex superior non iustificata appella-
tione, nec visis actis processus, in-
feriori inhibere conuenit: sed si